

Polgármesteri köszöntő

Kedves Sásdiak!

Az évente szokásos, helyi kitüntető díjak és elismerő címek átadására rendelt ünnepi testületi ülésünk idén a korábbiaknál is ünnepibb díszbe öltözött. 1995-2020, pontosan 25 esztendő, egy ember életében is komolyan mérhető idő, nincs ez másként egy település esetében sem. 1995. július 1-jén Sásd városi rangot kapott Göncz Árpád köztársasági elnöktől. A szeptemberi városavató ünnepségen egyként mozdulva, izgatottan gyűltek össze a Sásdiak, hogy részesei legyenek a történelmi eseménynek, ahol otthonukat, Sásdot immár városlakóként köszönhetik. Ahol polgármesterük átveheti a belügyminisztertől a város kulcsát, hogy azt boldogan a magasba emelve együtt ünnepeljék Sásd város születésnapját, s hitet tegyenek egy szebb és jobb jövő építése mellett.

Negyed század elteltével is itt e kulcs, amely városi rangunkat szimbolizálja. De talán ennél sokkal többet is. Amint az a 25 évvel ezelőtti városavató ünnepségen Sásd polgármesterének köszöntő beszédében elhangzott, összefogással hegyeket lehet megmozgatni. Ahogy azt az azóta eltelt két és fél évtizedben tapasztalhattuk, e beszédnek az a tétele is igaznak bizonyult, hogy a felnőtté válás csak emberi léptékkal 18 év. Az újszülött város életét író történelem kerekerei néha sokkal lassabban járnak, így az összefogás mellett türelemre is igen nagy szükségünk van. De itt e kulcs, amely egyszerre zár és nyit. Zárja, őrizi mindazon értékeket, amelyek a Sásdiaknak fontosak, amelyek Sásdot otthonunkká teszik. És nyit, mert – végső soron, mint minden kulcs – ajtóba illik. Az ajtó pedig falat tör át. Városvezetőként a 25 éves jubileumon sem kívánhatok mást, mint hogy ez a kulcs mindig nyissa a falakon lévő ajtót, a szomszéd település, a tágabb térség és az ország felé. Nyisson a társadalom felé, az egész világ felé! Hiszen korunkban csak egy nyitott település tud dinamikusan fejlődni és boldogulni.

De vajon mi is tesz várossá egy települést? A jogász rendeletben vagy törvényben látja a városnak a biztosítékát, s nemes egyszerűséggel csak annyit mond, az a település város, amelyik megkapta a városi címet. A közigazdász a gazdasági potenciállal méri, a földrajzos a tájban elfoglalt helyével, az építész a házakkal, a városépítész a városszerkezettel, a városközponttal, az egész város fizikai megjelenésével, a településtudomány pedig a térségi centrumban elfoglalt szerepével. Ahány szakma, annyi válasz. Mitől város tehát a város? Talán az említettek mind együtt teszik azzá. De jóllehet, kell valami más is...

Hamvas Béla írja: „A város nem más, mint a közösség kultúrájának többszólamú megnyilvánulása.” Ennek a mondatnak a legfontosabb üzenete értelmezésem szerint a

közösségként való létezés szükségessége. Ebben benne van a kultúra, a közösségi kultúra, ami átszövi az élet minden napját a tiszta udvartól az ünnepek méltóságáig. S ezen túl mindezeknek a többszólamú megnyilvánulása, mégpedig valamennyiünk hangján. A kétkezi munkás hangján, a pedagógus hangján, a pénzügyes hangján vagy éppen a polgármesterén, aki mind a maga nyelvén járul hozzá ehhez. Múltjával, családjával, bánatával és örömeivel. Sásd minden polgára múltjával és jelenével gazdagítja közös jövőnket. És valóban gazdagítja, teszi a várost várossá, teszi azzá a jövőben is.

Hiszen sehol a világon nem születnek egy csapásra városok; a várossá válás hosszabb, rövidebb történelmi folyamat eredménye, amelyet nagyban befolyásolnak a mindenkori társadalmi, gazdasági, kulturális körülmények. Sásdon sem volt ez másként. A körünkben ülő egykori polgármester kollégáim, a képviselő-testület mindenkori tagjai bizonyosan sokat tudnának mesélni arról az építő munkáról, ami Sásd várossá válásához, majd a fiatal város folyamatos fejlesztéséhez volt elengedhetetlen. Hiszen ennek a munkának volt köszönhető nem csupán a városi cím elnyerése, de az is, hogy ha gondolatban visszatekintünk az elmúlt évtizedekre, akkor láthatjuk amint portalanodnak az utak, kiépül a közműhálózat, a városi intézményrendszer, infrastruktúránk teljesnek mondható, településünkön középfokú oktatási intézmény működik, közművekkel ellátott iparterülettel rendelkezünk, közösségi ház és sportcsarnok épül, jelzőlámpás közlekedési csomópont kialakítására is sor kerül, járási székhellyé válunk, ahol okmányiroda, mentőállomás, tűzoltóórs létesül..., sorolhatnám még hosszan. A jelenbe visszakanyarodva legfontosabb feladatunk, hogy tovább építsük közösségünket, sőt erősítsük, kiegészítsük egy új – mindeddig talán hiányzó – elemmel, a kisvárosi érzéssel.

Úgy tartják, aki építkezik, az hisz a jövőben. Nekünk arra kell törekednünk, hogy jobbnak hagyjuk magunk után a települést, mint ahogyan kaptuk. Meggyőződésem, hogy Sásd csak akkor lehet sikeres, ha – a kapcsolódási pontokat megtalálva – gazdasági értelemben is sikerül felhelyezni a járás és a megye térképére. Ehhez pedig elengedhetetlen, hogy megismerjenek minket. Példát kell mutatnunk. Érdemi gazdaságfejlesztést ugyanis csak valamennyi szereplővel, így mindenekelőtt a központi kormányzattal és a megyei önkormányzattal, a kamarákkal, helyi szinten pedig a vállalkozókkal, intézményeinkkel és civil szervezeteinkkel együttműködve, összehangolt cselekvéssel érhetünk el.

Folyamatban lévő és a közeljövőben induló, megvalósítandó nagyobb beruházásaink közül ki kell emelni a városközpont arculatát nagyságrendileg 365 millió forintból teljesen átalakító és megújító zöldváros és piaccsarnok projekteket, amelyek keretében a Hősök terén új fedett piaccsarnokot és üzletsort építünk, valamint parkosítunk. Tucatnyi kisvállalkozás

üzlete kerülhet így modern, új épületbe az eddigi betongarázsok helyett. Szintén a városközpontban új bölcsődét építünk mintegy 180 millió forintból a Szent Imre úton, játszóudvar létesítésével és eszközök beszerzésével. Nem csupán az utcaképet javítjuk így nagy mértékben, de az óvoda biztonságos megközelítésének több évtizedes problémáját is megoldjuk, egyben újabb parkolóhelyeket is létesítünk a központban. Az óvodában az utolsó simításokat végezzük az új játszóudvar átadása előtt, az állami beruházásként épült Fáy utcai sportparkot pedig már birtokba is vehették a Sásdiak. Jövő héten kerül sor a Sásdot Hörnyékkal összekötő többszázméteres gyalogosjárda átadására, amivel önerőből, sásdi kezek által, szintén több évtizedes adósságot törlesztő fejlesztést hajtunk végre. Gőzerővel zajlik az újtelepi sporttelep épületének és vizesblokkjainak felújítása, még idén új játszóteret is átadunk a sportpálya mellett, illetve a futópályát újítjuk meg összesen mintegy 100 millió forintból. Hogy értékeinket biztonságban tudhassuk, a város közterületein térfigyelő kamerarendszert építünk ki, ennek munkálatai is folynak már. A korábban elakadt, kormányzati beruházásként 360 millió forintos központi, és 20 millió forintos önkormányzati hozzájárulásból épülő járási tanuszoda-projekt idén tavasszal újraindult, bízom a miharabbi befejezésben. A tankerület koordinálásával majd' fél milliárd forintból újul meg általános iskolánk ezekben a hónapokban. Komplex út- és járdafelújítási programot céloztunk meg, több pályázatunk is elbírálás alatt áll. Addig is önkormányzatunk saját kátyúzógépet vásárolt az úthálózat felújítására. Új orvosi centrum kialakítására rendelkezünk kész tervekkel, amely 22 település részére nyújtana szolgáltatást, az egészségügyi alapellátás keretében központi orvosi ügyelettel, fogorvosi ellátással, egyben a védőnői szolgálat korszerűbb elhelyezését és önkormányzati házi orvosi rendelő kialakítását is biztosítaná. Végül, de nem utolsósorban ki kell még emelnem az országos kerékpárúthálózati terv részeként épülő, Sásdot érintő kerékpárutat is, aminek megvalósulása szintén nagyon fontos lesz a településnek. Ezek a fejlesztések mind-mind a jövőt, a bizakodó holnapot szolgálják.

De van egyéb is, ami nem malter és téglá. A tárgyak, épületek csak akkor érnek valamit, ha van egy közösség, amelyik mindezeket megtölti étellel és lélekkel. Az itt lakóknak is érezniük kell, a város mindannyiukért való. A tavaly október óta eltelt hónapok megerősítettek abban, hogy csak akkor lehet teljes az az építő munka, amit elterveztünk, ha valódi, egymásra figyelő és összetartó közösséget is építünk. Sokszor okkal és joggal érezheti egy városvezető, hogy igen gyakran csodát várnak tőle, pedig nincs varázspálca a kezében. De ez a csoda talán éppen bennünk van megszületőben. Ahogyan azt számtalanszor átélhattük az elmúlt hónapokban Sásdon. A közös programokon, az adventre egyként készülődő városrészekben, az önzetlen segítők munkája nyomán, a szilveszteri futáson, az óévbúcsúztató mulatságon részt

vevő sok-sok sásdi vidám mosolyában, de akár a járványveszély okozta helyzet kezeléséhez – maszkok varrásával, az idősök részére bevásárlással vagy a központilag előírt kijárási korlátozás rendjének biztosításával és még számos módon – segítő kezet nyújtó Önkéntes mindennapi munkája nyomán, vagy a rendhagyó május elsejei autós felvonulásunkon, egy-egy újabb apró csoda született. Mindből az otthonunkért érzett szeretet és felelősségvállalás sugárzik. Nap mint nap köszönettel tartozom ezért a példátlan összefogásért. Ugyan az első próbálkozások "esetlensége" még felsejlik néha, akad néhány csodálkozó tekintet is, de megtörténik. El kell hinnünk, s lassan el is hisszük, egyre többen, hogy Sásdon is sikerülhet. Soha nem leszünk vita nélkül, soha nem leszünk mindenben egységesek, de a közösséghez tartozás minden másnál felemelőbb élményét egyre gyakrabban élhetjük meg. És ez így van jól. Meg kell látnunk otthonunk szépségét, meg kell találunk az itt élő emberek értékeit! Igenis érdemes. Önökkel és Önökért, a városért. Tisztában vagyok vele, hogy mindez mennyire törekeny, s mekkora felelősség hárul az önkormányzatra. Minden hozzánk segítségül forduló sásdi ember panaszában észre kell vennünk a városvezetésbe vetett bizalmat is. Apró, de határozott lépésekkel változtatunk, hogy méltóak legyünk erre a bizalomra. Higyünk a jövőben, a jövő alakításának lehetőségében! Higyünk abban, hogy adhatunk, tehetünk egymásért és magunkért! Én hiszek az itt élő emberekben, Sásd jövőjében, és azt kívánom, hogy még sok évtizeden, évszázadon át ünnepeljék a város napját az utánunk jövő generációk.

Adott tehát egy évtizedek óta térségközponti szerepet betöltő kisváros, amely meggyőződésem szerint megérdemli a figyelmet és a segítséget. Most talán minden korábbinál szorosabb egységben ahhoz, hogy jobb, gyorsabb irányt vegyen a fejlődése. Tudatában vagyok annak, hogy csak a megyei önkormányzattal és a központi kormányzattal való összehangolt cselekvéssel találhatjuk meg sikeresen a fejlesztési forrásokat úgy, hogy az az egész Hegyhát javára váljék. A sikernek pedig nem titka, nem receptje, hanem ára van. Javaslom, hogy fizessük meg ezt az árat, tegyük bele a munkát, a közös munkánkat! A magam és a képviselőtestület részéről az együttműködésem ajánlom ehhez. Gratulálok minden díjazottnak, köszönöm nekik Sásd érdekében végzett tevékenységüket! Köszönöm a mindenkori sásdi polgármesterek és testületi tagok munkáját, amelyet a múltban a város érdekében végeztek. Köszönöm, hogy velünk ünnepelnek! A testületi ülést ezzel bezárom. Isten éltesse Sásdot, Isten éltesse a Sásdiakat!